

РЕШЕНИЕ

№ 7192

гр. София, 10.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 31.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **13457** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс /ДОПК/.

Делото е образувано по жалба [фирма] с ЕИК[ЕИК], чрез адв. А. В. И., със съдебен адрес [населено място], [улица], вх.В срещу Ревизионен акт № Р-22228006384-091-001/25.04.2019 г., издаден от Р. Р. Б. на длъжност началник сектор, възложил ревизията и Е. И.- Г., главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, в частта му, потвърдена с Решение № 1550/12.09.2019 г. на директора на Дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика при Централно управление на Националната агенция по приходите, а именно: в частта за установени задължения по ЗКПО за данъчни периоди от 24.04.2015 г. до 31.12.2015 г и за 2016 г., ведно с начислените лихви за забава.

С Решението на директора е постановено следното: РА е изменен като установения резултат за корпоративен данък за 2017г. в размер на 8 907,74лв. е определен на 8 590,95лв. ведно със съответните лихви за забава, а за установените резултати за корпоративен данък за данъчни периоди от 24.04.2015г. до 31.12.2015г. и за 2016г., е потвърден, а именно – за 2015г. корпоративен данък 868,65лв. и лихва 281,63лв., за 2016г. – 4 513,91 лв. за данъка и 1005,68 лв. за лихва.

В жалбата се твърди, че липсвали основания за прилагането на чл.122 и следващите от ДОПК, претендира се, че в РА няма мотиви, тъй като се препращало към ревизионния доклад – РД,като счита че основанията по чл.122, ал.1, т.2 и т.4 доПК и за да се

приложи презумпцията по чл.124, ал.2 ДОПК по отношение на РА, следвало да са подкрепени с доказателства, като в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирия субект. Претендира се, че с РА неправилно са определени данъци по ЗКПО за неотчетени приходи, неправилно са преценени клаузите на договорите за счетоводно обслужване с клиентите на дружеството, като цената включвала не само подаването на справки декларации, но всички услуги предмет на договора (за дружества Ф. от 81 до 160), нямало клауза за допълнително възнаграждение, относно договорите с Петрол Газ Б. от 1-50 твърди, че реално не се извършвало никакво счетоводно обслужване, сключването на такива договори било задължително вр. регистрацията им, извършени били само подготовка на документи и пререгистрация на дружествата в Търговския регистър. Оспорва изводите на органите по приходите, че има нефактурирани получени плащания, разплащанията се извършвали единствено и само по банков път. Облагането се основавало на неверни твърдения и предположения, и поради това неправилно били установени предполагаеми неотчетени приходи от дружества, клиенти на жалбоподателя, посочени в приложения 1-3 от РД. В случая дружеството-жалбоподател фактурирало такива суми за приходи, които били устно договорени с клиентите му.

В писмена защита от страна на жалбоподателя чрез адв. М. се иска от съда да отмени изцяло или измени РА, относно определените данъчни задължения за корпоративен данък до размера съгласно установените със ССЕ увеличения на счетоводния финансов резултат и корпоративен данък. Иска се присъждане на направените по делото разноски. Освен изложените в жалбата аргументи, добавя и нови. От изслушаната по делото съдебно-счетоводна експертиза се установило, че не били налице неотчетени приходи, в размерите по РА. Счита, че неправилно органите по приходите са провели ревизията по реда на чл.122 и сл. ДОПК. От органа по приходите били установени обстоятелства по чл.122, ал.1, т.2 и т.4 ДОПК – липсва или не е представена счетоводна отчетност, както и когато документите липсват или са повредени до степен, негодна за ползване. За да се приложи презумпцията по чл.124, ал.2 ДОПК, фактическите констатации, на които се основават органите по приходите, следвало да са подкрепени с надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не можело да се възлага на ревизирия субект. Счита също, че чл.122 ДОПК не представлява самостоятелна материално-правна уредба за възникване на данъчни задължения, а по своята същност е набор от особени доказателствени правила, които позволявали прилагането на материално правните норми на съответния данъчен закон при съществена или пълна липса на необходимите доказателства за настъпването на фактическите състави, посочени в материалния закон и водещи до възникване на данъчни задължения. Счита, че фактическите констатации в РА и ревизионния доклад не се подкрепяли от събраните в производството доказателства. Дружеството представило документите и счетоводната отчетност, претендира надлежно отчитане на всички приходи – договорени, фактурирани и приети от страните.

Позовава се на приетото и неоспорено от страните заключение по допуснатата съдебно-икономическа експертиза. Само за дружествата К. К., Е. Е. за 2016 и Петрол Газ Б. за 2014г. дружеството е декларирало цени, по-ниски от пазарните цени., това било в рамките на статистическата грешка, а увеличението на счетоводния финансов резултат би било незначително. Позовава се на корекциите, изчислени от вещото лице -за 2016 и 2017г., и на изчислените от него дължими лихви. Следвало да се приеме, че

не са налице неотразени приходи, а РА бил незаконосъобразен в обжалваната част. Претендират се разноси по списък - л. 135 от делото - 50 лв. за държавна такса за обжалване пред съда, 975 лв. за адвокатско възнаграждение за процесуално представителство, 1500 лв. депозит на вещо лице, общо 2 525,00лв.

ОТВЕТНИКЪТ - директорът на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при Централно управление С. на Националната агенция за приходите, чрез юрк. Перперлиева, оспори жалбата изцяло, като претендира законосъобразност на РА, иска съдът да постанови отхвърляне на жалбата. Счита, че приетото по делото заключение не променяло констатацията на органите по приходите за неотчетени приходи по договорите за счетоводно обслужване. Процесното облагане произтичало от неиздадени изобщо данъчни документи и неотчетени приходи "за извършени счетоводни услуги за определени периоди", за които жалбоподателят е представил обяснение за устни уговорки между страните. Претендира юрисконсултско възнаграждение, не възразява по представения списък на разноските.

По делото са приети доказателствата по административната преписка. Изслушано е и заключение на вещо лице по съдебно-икономическа експертиза, прието като доказателство по делото.

Съдът като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата проверка по реда на чл.160, ал.2 ДОПК на оспорения акт, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта на жалбата:

С Решение № 1550/12.09.2019г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление на Националната агенция за приходите, връчено на дата 16.09.2019г., по жалбата по административен ред на „АВМ А. Г. 2015“ Е. срещу Ревизионен акт № Р-22221018006384-091-001/12.06.2019г., издаден от Р. Б. и Е. И. – Г., е постановено следното : РА е изменен в частта за установените задължения за корпоративен данък по ЗКПО за 2017г. от 8907,74лв. на 8 590,95лв. ведно със съответните лихви, и потвърден за установените резултати за данъчни периоди 24.04.2015г. – 31.12.2015г. и за 2016г. за корпоративен данък по ЗКПО ведно със начислените лихви.

Решението на директора е издадено в срока по чл.155, ал.1 ДОПК, предвид подаването на жалбата срещу РА чрез ТД на НАП С. до директора на дата 09.07.2019г., връчено е на дата 16.09.2019г.

Жалбата до съда, подадена на дата 30.09.2019г., с което е спазен срокът по чл.156, ал.1 ДОПК за оспорване на РА пред съда, като РА се оспорва в частта, в която не е отменен, видно от обсъденото по-горе, с което е спазен и чл.156, ал.2 ДОПК и жалбата е допустима.

По издаването на РА от компетентен орган, спазването на изискванията за съдържание и форма, съдът приема следното:

Ревизионното производство е възложено със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221018006384-020-001/22.10.2018г., издадена от Р. Б., в качеството ѝ на началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.. Този орган е оправомощен да възлага ревизии със Заповед № РД-01-803/07.06.2017г. на директора на ТД на НАП С. – л.22 от делото. ЗВР е изменена със заповеди от дати 06.02.2019г. и 07.03.2019г., издадени от същия орган, с които на основание чл.114, ал.2 ДОПК срокът на ревизията е удължен до 08.04.2019г.

Ревизията е възложена за определяне на задълженията на „АВМ А. Г. 2015“ Е. за

корпоративен данък за периода от 24.04.2015г. до 31.12.2017г. Ревизията е приключила с издаването на Ревизионен доклад № № Р-22221018006384-092-001/25.04.2019г., издаден от органите по приходите, вписани в заповедта за ревизия – Е. И. – Г. – ръководител на ревизията и Т. Н., и двамата главни инспектори по приходите. Срещу РД не е подадено възражение.

Въз основа на РД е издаден и оспорения частично по делото РА №Р-22221018006384-091-001/12.06.2019г., издаден от Е. И. – Г. – ръководител на ревизията и Р. Б. – орган, възложил ревизията.

На дружеството е връчено Уведомление по чл.124, ал.1 ДОПК № Р-22221018006384-113-001/06.03.2019г., връчено по електронен пътна същата дата, с което дружеството е уведомено, че ревизията му ще се извърши по реда на чл.122 и следващите от ДОПК, също е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) от същата дата, с което е изискана декларацията по чл.124, ал.3 ДОПК за ревизираните периоди, в отговор на което дружеството е представило декларацията със съответните данни – за извършваната дейност и основния капитал, печалбите и приходите за 2015-2017г., дружеството не е представило становище по уведомлението.

РД, РА и ЗВР са издадени като електронни документи и връчени по електронен път на дружеството-жалбоподател. За подписването на актовете с квалифициран електронен подпис, равностоеен са саморъчен подпис, са представени доказателства на л. 47-53 от делото - в това число и разпечатки на скрийншотовете за проверка на електронните подписи.

Не са спорни фактическите установявания на органите по приходите, съставляващи основание за начисляване на допълнителните задължения, спорни по делото са правните изводи на органите по приходите.

Изложеното обуславя извод, че са спазени са изискванията за съдържание и форма на актовете на органите по приходите, не са допуснати нарушения на процесуалните правила, като дружеството-жалбоподател е имало в пълнота процесуалната възможност да се запознае с актовете и да представи доказателства в защита на правата си, което е и направено. Също и РА е издаден от компетентни органи, в рамките на законосъобразно образувано ревизионно производство, при спазване на срока по чл.109, ал.1 ДОПК, като не са налице основания за обявяването на акта за нищожен.

По материалната законосъобразност на РА

В хода на ревизията е прието, че са налице обстоятелства по чл.122, алр.1 т. 2 и т.4 ДОПК, тъй като според ревизиращите органи, при анализ на договорите за счетоводно обслужване, между дружеството и неговите клиенти били договорени месечни цени без оглед на извършената реално дейност, не били представени документи за прекратяване на договорите с клиентите или за промяна на техните клаузи в частта за договореното възнаграждение. Органите са приели, че са налице данни за укрити приходи, доколкото не били представени и отчетени фактури за всяка отделна месечна такса по сключените договори за счетоводно обслужване. Съгласно договорените цени за услугите, дължими всеки месец, органите установили размера на приходите, също извършили сравнение между дължимите суми по договорите

и декларираните доходи в годишната данъчна декларация. Органите достигнали до извод, че не са отчетени приходи по сключени договори за счетоводно обслужване с дружествата „Ф. 81“ Е. до „Ф. 160“ Е. – общо 80 дружества, с които била договорена месечна цена - такса в размер на 50,00лв. , както и с дружествата „Петрол Газ Б. 10“ Е. до „Петрол Газ Б. 50“ Е. – общо 40 дружества, с които била договорена месечна цена / такса/ в размер на 25,00 евро или 48,89 лв.

Ревизиращите органи на първо място са извършили проверки и достигнали до извода, че от IP адреса, ползван от дружеството-жалбоподател, действително са изпращани до НАП данъчни документи и от други дружества и за клиенти, различни от тези на „АВМ А. Г. 2015“ Е.. По представения от последното дружество списък с клиенти и сключени договори, ревизиращите са установили, че всички договори за счетоводни услуги са с твърда цена, но от страна на жалбоподателя не били издавани всеки месец фактури за счетоводно обслужване . На базата на месечната цена /такса по договорите, органите по приходите са формирали годишния размер на приходите за всеки от ревизираните периоди и извършили сравнение с декларираните резултати от страна на жалбоподателя. Сключените договори между дружеството-жалбоподател и клиентите му са описани на стр.10 -14 от РД, съответно л. 35 на гърба до 37 от делото.

Така са установени и разлики за всеки от ревизираните периоди, взети предвид в увеличение на финансовия резултат и определени допълнителни задължения за корпоративен данък по ЗКПО. Сравненията са дадени в таблиците на л. 39 -41 от делото, съответно л.16 – 20 от РД. Извършено е единствено сравнение с другите две фирми, които извършват идентична дейност от същия IP адрес – л. 38 от делото, стр.15 РД – с „АВМ К. Г.“ Е. и „М. Т.“ Е..

Тезата на органите по приходите е основана на ежемесечното задължение на всеки клиент по договорите за счетоводно обслужване да заплаща определена цена, без анализ на обема на извършената работа по договора от страна на жалбоподателя, в това число данни за документооборота, дали съответният клиент по договора е имал нулеви отчети и т.н.

Така органите по приходите са приели, че за 2015г. декларираният счетоводен резултат следвало да бъде увеличен с неотчетени приходи общо в размер на 8 413,00лв.; а за 2016г. – 45 000,00лв. и за 2017г. – с 60 894,44лв. , тъй като тези суми съставлявали укрити приходи по чл.122, ал.1,т.2 ДОПК и при приложение на чл.122, ал.4 от същия кодекс, както и чл.122, ал.2, т.1 -13 и 15 и 16 ДОПК както и чл.122, ал.3 ДОПК.

След увеличението на декларираните счетоводни финансови резултати и след преобразуване по реда на ЗКПО, което не е спорно, са установени допълнителни задължения за корпоративен данък в размери за 2015г.868,65 разлика за внасяне, за 2016г. – 4 513,91 лв. разлика за внасяне и за 2017г. – 6 098,44лв. разлика за внасяне. Посочените задължения със съответните лихви, са установени и като задължения с РА.

При обжалването по административен ред, с решението си директорът е приел частична основателност на жалбата за 2019г., по отношение на дружества, за които не са издадени фактури за всеки от месеците през 2017г.

– посочени на стр.11 от решението и по съображение, че не били взети промени в наименованията на дружества при прехвърлянето им като неправилно били начислени такси на дружества, с предишни наименования за периоди след промяната, както и, че за част от дружествата в счетоводството на жалбоподателя били отчетени по-високи приходи. Всички останали доводи не са възприети, в това число, че макар и да не се изисква сключване на договорите за счетоводно обслужване в писмена форма, твърденията, че са направени последващи устни уговорки за промяна, в това число и прекратяване поради неплащане. Що се касае до последното, директорът се е позовал в решението си на чл.87, ал.1 ЗЗД, според която разпоредба относно изискването за писмена форма за разваляне на договора, когато е сключен в писмена форма, такава клауза съществувала и в договорите, сключени от жалбоподателя с неговите клиенти- чл.12 от договорите. Също освен доводи, касаещи правната уредба по сключването на договорите по ТЗ, е прието, че нямало логика да бъде намаляването на цената по договорите също да не се урежда с писмен анекс, след като за обратната хипотеза – увеличение на цената това било изрично предвидено. Също директорът е посочил, че за признаване на приходите по смисъла на Счетоводен стандарт 18 „Приходи“ не включвали изискването за действително постъпване на сумата в счетоводството на предприятието. Органът се е позовал на т.5.1 от стандарта, съгласно която приходът се признава, когато сумата можело да бъде надлежно изчислена. В случая в договорите са заложили точно определени по размер месечни такси, несъбираемостта на вземанията съставлявало обстоятелство, което се отчитало по реда на глава осма от ЗКПО. , в съответните последващи данъчни период –по реда на чл.37 ЗКПО.Също директорът за да потвърди с решението си РА в оспорената пред съда част е приел за законосъобразни изводите на органите по приходите, че при извършен анализ на представени договори за счетоводно обслужване, между изпълнителя – ревизираното дружество и неговите възложители и са договорени "твърди" месечни цени - такси, без оглед на извършваната реално дейност, не били представени анекси, допълнителни споразумения и други документи, доказващи прекратяване на договорите или промяна на клаузите им – касаещи договореното възнаграждение. Също е възприет и извода,че има данни за укрити приходи доколкото не били представени и отчетени фактури за всяка отделна месечна такса по сключените договори за счетоводно обслужване, както и начина на установяване на неотчетените приходи, обсъден по-горе - съгласно договорените цени, дължими всеки месец по сключени договори за счетоводно обслужване с дружествата, както и наличие на основания, обуславящи преминаването към ревизия по особения ред на чл.122 ДОПК, конкретно поради наличието на основанията по ал.1, т.2 и т.4 ДОПК.

В хода на съдебното производство е изслушано заключение на вещо лице по съдебно-икономическа експертиза, неоспорено по делото, и което заключение като мотивирано и обосновано, съдът цени като доказателство по делото. Установяванията на вещото лице по поставените въпроси съдът приема за установени факти и обстоятелства по делото и конкретно следно:

1. На вещото лице е поставена задача да установи за ревизираните периоди какви точно услуги е извършило дружеството към всеки от своите клиенти какви приходи са отразени и каква е пазарната цена на извършените услуги към всеки един от клиентите. По този въпрос вещото лице подробно е посочило към всеки от клиентите на жалбоподателя какви точно услуги са извършени, дали фирмите са извършвали дейност, взети са предвид данни, които са оказали влияние върху цената – общ възложител и пакетна цена, брой документи, нулеви декларации. Така вещото лице е установило за всеки от клиентите на жалбоподателя и по периоди следното:

- През 2015г., дружеството е предоставяло услуги на фирмите „Ф. 81“ Е. до „Ф. 160“ Е., разграничени са периодите на дейност на отделните дружества, с такса за обслужване 50 лв. месечно и общ възложител, който ползвал пакетна цена. Дружеството е получавало по 50лв. всеки месец от април до септември 2015г., а през октомври 2015г. – по 45,84лв. за всяко от дружествата, от ноември месец 2015г. тези дружества са спрели дейност.

- За 2016г. жалбоподателят е извършвал счетоводни услуги на дружествата „Ф. 81“ Е. до „Ф. 160“ Е., „Петрол Газ Б.“ от 1 до 50, А. К. – О., „Е.“ Е., „Е. Е.“, „К. К., Е.“ Е., „Л. Инвест“ Е., „О.“ Е., „Р.“ Е.. Вещото лице е обсъдило, че дружествата „Ф.“ Е. през не са имали документооборота, за същите дружества през 2016г. са подадени ГДД и ГФО за 2015г. Вещото лице е проследило и спирането на дейността на дружествата и получените плащания: през март 2016г. – по 97,79лв. за всяко дружество, през април – по 45,84 и през м. юни – по 82,63 лв. за всяко дружество, през останалите месеци не са получавани приходи.

Вещото лице е анализирано и услугите през 2016г. към 50-те дружества Петрол Газ Б. от 1-50 Е., и достигнало до извода, че не са счетоводни, а консултантски, свързани с продажбата на дружествените дялове. За тези услуги дружеството-жалбоподател е получило плащания от „А. К.“ О..

За останалите клиенти на жалбоподателя вещото лице е обсъдило и взело предвид както получените плащания, така и месеците, през които са извършвани и документооборота. Така дружествата „Е.“ Е. и „К. К., Е.“ Е. са имали съответно около 60 документа оборот, „Е. Е.“ - са подавани само нулеви СД по ЗДДС, няма предоставени документи за обработване; „Л. Инвест“ Е. - от юни до ноември 2016г. по около 200 документа на месец, „О.“ Е. - за декември 2016г. – 8 документа, „Р.“ Е. – около 30 документ и банкови извлечения, услуги са предоставяни октомври – декември.

- През 2017г. клиенти на жалбоподателя са същите дружества, както през 2016г., нови дружества по договори за счетоводни услуги са: „Е.“ Е., „К. трейд“ Е., „Х.“ Е..

Вещото лице е посочило, че дружествата „Ф. 81“ Е. до „Ф. 160“ Е. са със спряна дейност през 2017г., за същите са подадени ГДД за 2016г. през м. март 2017г. и ГФО за 2016г. през м. юни 2017г. Вещото лице е проследило подробно получените суми от дружествата „Петрол Газ Б.“ от 1 до 50, като е констатирало, че от дружествата с номера в наименованието 1, 4, 10,11,17,18,19,21,22,23,25,26,27,28,29 и от 30 – 36, 38 – 50, не са получени никакви суми. За „А. К.“ О. вещото лице е посочило идентично получени приходи за консултантски услуги за продажбата на дружествените дялове

дружествата „Петрол Газ Б.“ от 1 до 50, а не за счетоводни услуги. За „Е.“ Е. вещото лице е взело предвид получените за всеки месец от януари до октомври включително суми, за „Е. Е. –получена сума само за януари 2017г. , не били предоставяни документи за осчетоводяване; от „К. К., Е.“ Е. – не били получени суми за счетоводни услуги; от „Л. Инвест“ Е. – само за февруари 2017г., от „О.“ Е. – през май 2017г., дружеството било със спряна дейност след това, от „Р.“ Е. жалбоподателят получил суми за счетоводни услуги през всеки от месеците на 2017г., но различни суми.

2. По задачата да определи пазарни цени на услугите, които жалбоподателят е предоставил на всеки от своите клиенти, вещото лице е приело, че от приложимите методи по Наредба Н-9/14.08.2006г., е подходящ методът на сравнимите неконтролирани цени, който съпоставял цената на продукти и услуги по контролираната сделка, с цената за продукти и услуги по съпоставима неконтролирана сделка, осъществена при съпоставими условия. При прилагането на метода в обобщение, вещото лице е използвало за аналози данни за цени на счетоводни услуги, които се определяли от различни критерии, някои от които са посочени от експерта: регистрация по ЗДДС, приблизителен брой на обработваните документи; наличие на персонал по трудови и граждански договори, наличие на оперативни счетоводители в обслужваната фирма; наличие на складово стопанство, брой на търговски обекти. В някои случаи цената се определяла само от броя на документите, наличие на регистрация по ЗДДС наличие на месечно или годишно обслужване. Проучването на вещото лице показвало, че предлаганите услуги варирали от цени за месечна услуга, в която са включени обработка на документите, обработка на заплати, изготвяне на ГФО, ГДД и отчет на НСИ, до еднократни такси за годишно приключване и изготвяне на ГФО. В таблица 1 към заключението на вещото лице са показани цените на извършваните счетоводни услуги от жалбоподателя, и пазарните цени на услуги, установени от вещото лице. Изрично е посочило, че е допустимо отклонение в рамките на определен размер – от 20 % до 25 % Вещото лице е посочило за всеки от ревизираните периоди резултата от сравнението между пазарната цена на счетоводните услуги, предоставяни от жалбоподателя на съответните дружества и цената, фактурирана от жалбоподателя, като за отделните периоди резултатите са следните:

3. За 2015г., вещото лице е приело за приложима пазарна цена между 40 и 80лв. на месец за регистрирани по ЗДДС, но с малък оборот. За дружествата „Ф.“ Е., жалбоподателят получил по 345 за годината от всяко дружество, те са имали дейност около 7 месеца. При тези данни, вещото лице е приело, че пазарната цена за тези месеци варирала между 280 и 560лв., при което е формирало извод, че цената, фактурирана от жалбоподателя, попадала в установения от експертизата диапазон на пазарните цени.

4. За 2016г. вещото лице идентично е направило изводи за всеки от клиентите на жалбоподателя, като е достигнало до следните изводи:

- за „Ф. 81“ Е. до „Ф. 160“ Е., според вещото лице за подаване на годишни отчети пазарните цени варират между 70 лв. и 100 лв. , а цените в таблицата към заключението са а съставянето на ГДД и ГФО и за подаване на нулеви СД по ЗДДС и са в диапазон между 140 лв. и 280 лв. за година. Вещото лице при

сравнение е достигнало до извод, че цената за счетоводните услуги, фактурирана от жалбоподателя за дружествата „ФУЕ/Г Е. от 81 до 155 за 2016 г. попада в установения от експертизата диапазон на пазарните цени и не ги надвишава. Обаче цената, фактурирана от жалбоподателя за дружествата „Ф. Е. от 156 до 160 не попада в установения от експертизата диапазон на пазарните цени *и ги надвишава като жалбоподателят е получил и декларирал по-висока сума от установените от вещото лице пазарни цени за такива услуги.*

-за „Петрол Газ Б.“ от 1 до 50, вещото лице е обосновоало, че в случая не се касае за счетоводни услуги а за консултантски услуги, свързани с продажба на дялове.

-за **[фирма]**, вещото лице е взело предвид, че е регистрирано по ДДС от м.юни 2016 г. с документооборот около 60 документа през 2016 г., обща сума 929,02 лв. за годината, фактурирана от жалбоподателя. Вещото лице е установило, че пазарните цени за извършване на счетоводни услуги на фирми, регистрирани по ДДС и с документооборот от 40 до 60 документа е между 120 и 180 лв. на месец, за годината пазарната се изчислявала за месеците, през които са имали дейност и от регистрацията по ДДС. Вещото лице е определило пазарна цена между 840 лв. и 1260 лв. за услугите на [фирма] за 2016 г., при което фактурираната от жалбоподателя, попада в установения от експертизата диапазон на пазарните цени и не ги надвишава.

-от **Е. Е.** не са предоставяни документи за осчетоводяване, подавани са само нулеви СД по ЗДДС за 2016 г., а фактурираната от жалбоподателя сума е 293,38 лв. за годината. Според вещото лице пазарните цени за подаване на нулеви СД по ЗДДС варират между 10 лв. и 20 лв. на месец - за годината между 120 лв. и 240 лв. При тези данни е направен извод, че цената, фактурирана от жалбоподателя за обслужване на Е. Е. за 2016 г. не попада в установения от експертизата диапазон на пазарните цени и ги надвишава, тъй като жалбоподателят е получил и декларирал сума по-голяма от установените пазарни цени

- за **К. К., Е. Е.** жалбоподателят е фактурирал 75,00 лв. за извършени счетоводни услуги през м.декември 2016г. при документооборот около 60 броя документи, дружеството било deregистрирано по ДДС през м.август. Вещото лице е установило пазарните цени за счетоводни услуги на регистрирани по ДДС фирми и с документооборот до 60 документа е между 120 и 180 лв. на месец, идентично пазарната цена за годината се изчислявала за месеците, през които са имали дейност и от когато са регистрирани по ДДС - в настоящия случай до м. август. При тези данни, вещото лице е определило пазарната цена за тези месеци е между 840 лв. и 1260 лв. за конкретното дружество. Вещото лице е достигнало до извод, че **фактурирана от жалбоподателя за обслужване на К. К., ЕТЕРПРАЙЗ Е. за 2016 г. е по-ниска от установения от експертизата диапазон на пазарните цени за 2016 г.**

-за **Л. Инвест Е.,** вещото лице е установило, че е имало дейност през месеците юни юли, август, септември, октомври, ноември, декември 2016г., с документооборота около 200 документа на месец, регистрирано било по ЗДДС от юни до декември 2016г., фактурирани са 2151,46 лв. за годината от

жалбоподателя. Вещото лице е установило пазарни цени за счетоводни услуги на фирми, които са регистрирани по ДДС и са с документооборот над 100 документа е между 300 и 500 лв. на месец, идентично за годината пазарната цена се изчислява за месеците, през които имали дейност и от регистрацията по ДДС. В конкретния случай вещото лице е установило, че пазарната цена за годината е между 2100 лв. и 3500 лв., като фактурираната цена от жалбоподателя за обслужване на Л. Инвест - Е. за 2016 г., попадала в установения от експертизата диапазон на пазарните цени и не ги надвишава.

-за О. Е., **вещото лице е установило,** че има документооборот около 8 документа за 2016 г. и е регистрирано по ЗДДС, като от м.април 2016 г. са подавани СД по ЗДДС. От м. 10.2016 г. фирмата е продадена на друг собственик и с него е сключен е договор за извършване на счетоводни услуги с дата 17.10.2016 г. Жалбоподателят е получил общо 684,54 лв. за извършени счетоводни услуги за 2016 г., от които 200 лв. за усруги по прехвърлянето. Вещото лице е посочило, че пазарните цени за счетоводни услуги на регистрирани по ДДС и с документооборот до 20 документа е между 40 лв и 80 лв. на месец, или от април до декември пазарната цена е между 360 и 720 лв. При тези данни, цената, фактурирана от жалбоподателя за счетоводните услуги на О. Е. за 2016 г. попада в диапазона на пазарните цени.

-за Р. Е. жалбоподателят е получил общо 600 лв. за 2016 г. при около 30 документа за осчетоводяване плюс банкови извлечения през 2016 г. и регистрация по ЗДДС от м.август 2016 г.Вещото лице е посочило, че пазарните цени за счетоводни услуги при регистрация по ЗДДС и документооборот до 40 документа е между 80 и 120 лв. на месец, а годишно цената се определяла само за месеците, през които е извършвана дейност и от регистрацията по ДДС. В конкретния случай пазарната цена за годината е в диапазон между 400 лв. и 600 лв., при което цената, фактурирана от жалбоподателя за счетоводните услуги към Р. Е. за 2016 г. попада в диапазона на пазарните цени и не ги надвишава.

5..За 2017г. вещото лице е определило пазарни цени за счетоводните услуги към клиентите на жалбоподателя и формирало следните изводи:

- за дружествата [фирма] от 81 до 160 са подавани ГДД през м.март и ГФО през м.юни, а фактурираните суми са по 84,30 лв. от всяко дружество за годината. За пазарните цени вещото лице е установило, че за подаване на годишни отчети на фирми със спряна дейност са между 30 лв. и 50 лв. - отделно за ГДД и отделно за ГФО, а за самото съставяне на ГДД и ГФО между 60 лв. и 100 лв. за година.При тези данни вещото лице е формирало извод, че цената за услугите към тези дружества, фактурирана от жалбоподателя за 2017 г. попада в установения от експертизата диапазон на пазарните цени и не ги надвишава.

- за извършени счетоводни услуги от дружествата Петрол Газ Б. 1 Е. до Петрол Газ Б. 50 Е., вещото лице е установило, че за част от тези дружества - Петрол Газ Б. 1, 4, 10, 11, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50 не са имали дейност и не са получени никакви суми. 3 останалите дружества: с номера 2, 3, 5 , 8 , 9

,12, 13, 14, 15, 16, 20, 24, 37, вещото лице при преценка на документооборота, регистрацията по ДДС, месеците на извършвана дейност, е посочило конкретни цени за всяко от тях, сравнило е фактурираната цена от жалбоподателя на годишна основа и е достигнало до следните изводи: за дружествата Петрол Газ Б. с номера , 3, 5 , 8 , 9 ,12, 13, 15, 16, 20, 24, 37, фактурираната цена от жалбоподателя за обслужване на тези дружества за 2017 г. не попада в установения от експертизата диапазон на пазарните цени и ги надвишава, като жалбоподателят е получил и декларирал сума по-голяма от установените пазарни цени. Единствено за Петрол Газ Б. 14 Е. **14 вещото лице е формирало различен извод - фактурираната цена от жалбоподателя за обслужване на Петрол Газ Б. 14 за 2017 г. е по-ниска от установения от експертизата диапазон на пазарните цени за 2017 г. Този извод е обоснован със следните данни:** през 2017 г. жалбоподателят е фактурирал 1408,20 лв. за извършените услуги при документооборота около 200 документа за годината и през месеците от март до юли 2017 г. Според вещото лице пазарните цени за счетоводни услуги на регистрирани по ДДС лица и с документооборот над 100 документа е между 300 и 500 лв. на месец през 2017г., която цена годишно се изчислявала само за месеците на дейност, в случая от месец март до месец юли, като пазарната цена е между 1500 лв. и 2500 лв. Фактурираната от жалбоподателя е в размер на 1408,20лв.

- за **[фирма],** **вещото лице е взело предвид** документооборот около 70 документа през 2017 г. , спряна дейност през м. декември 2017г., регистрацията по ЗДДС, .фактурираната сума е 2513,25 лв. за годината. Вещото лице е установило пазарна цена за регистрирани по ДДС и документооборот от 60 до 100 документа между 180 и 300 лв. на месец, за годината се вземат предвид само месеците с дейност и от регистрацията по ЗДДС, като в случая до месец ноември 2017г- включително. При тези данни вещото лице е определило пазарна цена за годината между 1980 лв. и 3300 лв. за този клиент, а в заключение - цената, фактурирана от жалбоподателя за обслужване на [фирма] за 2017 г. попада в установения от експертизата диапазон на пазарните цени и не ги надвишава.

-за **Е. Е. за 2017 г.** са фактурирани 146,69 лв. общо, клиентът е със спряна дейност през 2017 г. и без документи за осчетоводяване, подавани са само нулеви СД по ЗДДС. Вещото лице е посочило пазарните цени за този случай между 10 лв. и 20 лв. на месец - за годината между 120 лв. и 240 лв., като фактурираната от жалбоподателя сума попада в установения от експертизата диапазон на пазарните цени и не ги надвишава.

-за **К. К., Е. Е. вещото лице е установило, че** през 2017 г. не е имало дейност, не са извършвани счетоводни услуги от жалбоподателя и не са получени суми за извършвани счетоводни услуги.

-за **Л. Инвест - Е. са фактурирани** приходи за счетоводни услуги 583,00 лв. през 2017 г. за подавани СД по ДДС от м.януари до м.май 2017 г., след което дейността е спряна. Вещото лице е се е позовало на цени за регистрирани по ДДС и документооборот около 20 - 40 документа, при което цените варират между 80 лв. и 120 лв. на месец, идентично годишно пазарната цена се определяла само за месеците, през които са имали дейност и са регистрирани по ДДС. В случая - от м.януари до м.май 2017г. включително, като пазарната

цена за 5 месеца от годината е между 400 лв. и 600 лв, при което вещото лице е формирало извод, че цената, получена от жалбоподателя за предоставените услуги на този клиент, попадала в установения от експертизата диапазон на пазарните цени и не ги надвишава.

- за **О. Е.** през 2017 г. са получени 977,92 лв. от жалбоподателя за подаване на нулеви СД по ДДС до м.април включително 2017 г., след което е със спряна дейност. вещото лице е установило пазарни цени за този случай между 10 лв. и 20 лв. на месец, или за 4 месеца между 40 и 80 лв. Формиран е извод, че цената, фактурирана от жалбоподателя за обслужване на О. Е. за 2017 г. не попада в установения от експертизата диапазон на пазарните цени и ги надвишава, в случая е получена и деклариран сума по-голяма от установените пазарни цени.

-за **Р. Е.** жалбоподателят е получил общо 3583,97 лв. за 2017 г ,за осчетоводяване над 60 документа и банкови извлечения , с дейност през цялата 2017 г. вещото лице е посочило пазарни цени за регистрирано по ЗДДС лице с документооборот над 60 документа е между 180 и 300 лв., годишно е между 2160 лв. и 3600 лв. При тези данни е формиран извод, че цената за услугите към Р. Е. за 2017 г. , фактурирана от жалбоподателя, попадала в установения от експертизата диапазон на пазарните цени и не ги надвишава.

-за **Е. Е., жалбоподателят е** получил 508,51 лв. през 2017 г. за подаване на нулеви СД по ДДС от м.10.2016 г. до м.10.2017 г., няма осчетоводяване на документи през 2017г.Вещото лице е посочило пазарните цени между 10 лв. и 20 лв. на месец - за 12 месеца е между 120 лв. и 240 лв. Формирало е извод, че цената за услугите към този клиент, фактурирана от жалбоподателя за 2017 г. не попада в установения от експертизата диапазон на пазарните цени и ги надвишава, получени са и декларирани по-голями суми от пазарните цени.

-за **К. Т. Е.** жалбоподателят е фактурирал 1877,60 лв. през 2017 г. за около 100 документа и дейност от м.юли до м.декември включително. вещото лице е посочило пазарните цени за регистрирани по ДДС и са с документооборот над 100 документа между 300 и 500 лв., годишно за месеците, през които има дейност - между 1800 лв. и 3000 лв. Формиран е извод, че цената за услугите към този клиент, фактурирана от жалбоподателя за 2017 г. попада в установения от експертизата диапазон на пазарните цени и не ги надвишава.

-за **Х. Е.** жалбоподателят е фактурирал за услуги 3911,66 лв. през м.август 2017 г., не са осчетоводявани документи за 2017 г., извършвани са само консултации и одит на документи, при което според вещото лице не са извършвани счетоводни услуги.

Следователно, по задачата на вещото лице да сравни цените не предоставените услуги от жалбоподателя за всеки клиент по отделно за ревизираните периоди с пазарните цени,¹ се установява отклонение в по-малко от пазарните цени само за две фирми :

К. К., Е. Е. за 2016 г. и Петрол Газ Б. 14 за 2017 г.

6. Вещото лице въз основа на установеното отклонение на цените за двете дружества - в по-малко, е дало преизчисление на декларираните приходи,

СЪТОВЕТНО ДЪЛЖИМИЯТ КОРПОРАТИВЕН ДАНЪК, като данните са следните:

- За 2016 г. К. К., Е. Е., жалбоподателят е декларирал получени 75,00 лв. , при пазарна цена за извършените счетоводни услуги за месеците през които е имал дейност е между 840 лв. и 1260 лв. Експертизата е взела средноаритметичната стойност на счетоводните услуги - т.е. 1100 лв. и разликата между 1100 лв. и деклариранияте 75 лв. или 1025 лв. е увеличен декларираният финансов резултат за 2016 г. от жалбоподателя. При така изчислена данъчна основа в размер на 14930,04 лв., вещото лице е определило дължимият годишен корпоративен данък за 2016 г. на 1493,00 лв. и разликата от 116,41 лв. за довносяне, дължимата лихва върху сумата 116,41 лв. е 25,96 лв.

-За 2017 г. за услугите към Петрол Газ Б. 14 Е., дружеството-жалбоподател е фактурирало и отчело 1408,20 лв., при установена от вещото лице пазарната цена за извършените счетоводни услуги между 1500 лв. и 2500 лв. Идентично вещото лице е приело средната пазарна цена за услугите към този клиент на годишна база, или в размер на 2000лв., като с разликата между тази цена и отчетената от дружеството, или 591,80 лв.е увеличен декларираният финансов резултат за 2017 г. , върху така установената данъчна основа в размер на 28684,80 лв., дължимият годишен корпоративен данък за 2017 г. е в размер на 2868,48 лв. , или разликата от 21,82 лв. за довносяне, дължимата лихва върху сумата 21,82 лв. е 2,66 лв.

При така установеното по фактите, съдът формира следните изводи по материалната законосъобразност на РА.

Правният спор се свежда до това следвало ли е дружеството -жалбоподател по реда на чл.37 ЗКПО да начисли вземания по договорите от своите клиенти, без действително да е предоставял услуги, респективно следва ли да се приемат обясненията на жалбоподателя, че по устни договорености са изменени договори в писмена форма, съдържащи изрична клауза за изменението ми също в писмена форма.

На първо място, настоящият състав на съда приема за установено от заключението на вещото лице, и което не е спорно между страните, че за ревизираните периоди жалбоподателят е предоставил на своите клиенти счетоводни услуги в обем и по съдържание, както са установени и описани в заключението на вещото лице, съответно са фактурирани приходи в посочените от вещото лице суми. също съдът приема за установено, че за значителна част или от клиентите на жалбоподателя, цените на предоставените услуги на годишна основа са над пазарните или попадат в диапазона на установените от вещото лице пазарни цени, като само за две от дружествата е налице отклонение - в по-малко от пазарните цени предвид обема на предоставените счетоводни услуги.

Отклонението за 2016 г. е в размер на 1025 лв. , за което отклонение дължимият годишен корпоративен данък за 2016 г. е о 116,41 лв. за довносяне над декларирания, дължимата лихва върху сумата 116,41 лв. е 25,96 лв. Отклонението за 2017г. е в размер на 2000лв., а разликата е 21,82 лв. за довносяне, дължимата лихва върху сумата 21,82 лв. е 2,66 лв. Посочените размери на отклоненията от пазарната цена са изчислени на основата на

средна пазарна цена.

В случая, органите по приходите приемат в противоречие на чл.122, ал.2, т.1 ДОПК, че жалбоподателят е следвало да отрази приходи по договорите си с неговите клиенти, без фактически да е извършвал счетоводни услуги, само на базата на договорената твърда цена. Цитираната норма предвижда, че за определянето на основата за облагане с данъци органът по приходите взема предвид "вида и характера на фактически осъществяваната дейност". От изричното изискване да бъде взета предвид "фактически осъществяваната дейност" следва, че относими са само фактите и обстоятелствата, свързани с действително предоставените счетоводни услуги от жалбоподателя към неговите клиенти.

Видно също от заключението на вещото лице, че във всички случаи цените за услугите се определят за фактически предоставени счетоводни услуги - подадени декларации, осчетоводени документи, и др. Вещото лице не е посочило пазарна цена счетоводно обслужване в нито един от случаите, когато клиентите спират дейността си.

Предположенията на органите по приходите за вземания на жалбоподателя по договорите за счетоводни услуги не съответстват на насрещна престация от ревизираното лице, а касаят периодите, през които клиентите на жалбоподателя не са извършвали дейност и не са предоставяли документи за осчетоводяване, нито са подавани месечни декларации. Както е обсъдено по фактите, органите по приходите са приели годишната сума по всеки договор между жалбоподателя и клиентите му, без оглед на фактически осъществената дейност по предоставяне на счетоводни услуги. Формирали са разликата между договорената месечна цена по 12 месеца и фактически фактурираните услуги от жалбоподателя на годишна основа за действително предоставените услуги.

Органите по приходите са презюмирали, че клиентите на жалбоподателя дължат плащане и за непредоставени счетоводни услуги, т.е. такса за абонаментен договор, без да е изразена по какъвто и да е начин такава воля от страните, в това число от жалбоподателя - нито писмено, нито чрез счетоводното отразяване на вземания от клиентите му. Такъв подход за определянето на данъчната основа по чл.122, ал.2 ДОПК не съответства на логиката на законодателя за определяне на данъчната основа в хипотези на укрити приходи и в отклонение от данъчното облагане. Така нито чл.16, ал.1 ЗКПО нито чл.122, ал.2, т.1 ДОПК предвиждат включване в данъчната основа на приходи, които не съответстват на фактически осъществена икономическа дейност, т.е. не предвиждат приходи за вземания по договор, различни от дължимото за изпълнението му. Следва да се отбележи, че както по чл.122, ал.2, т.1 ДОПК така и по чл.16, ал.1 ЗКПО, озаглавена "Предотвратяване на отклонение от данъчно облагане", също в хипотезата на сделки между несвързани лица, при отклонение от данъчно облагане се "взема под внимание данъчната основа, която би се получила *при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени* и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане.", т.е. също фактически осъществената икономическа дейност, а не презумпция за приходи без насрещна престация от страна на

ревизираното лице.

Предвид на всичко изложено, съдът като съобрази, че заключението на вещото лице е взело предвид цените на действително предоставените от жалбоподателя услуги за ревизираните периоди, като е намерило отклонение само в два от случаите - за 2016г. и 2017г., съдът намира, че само тези факти са относими към чл.122, ал.1, т.2 ДОПК и преценката за наличието или не на основание за прилагането на особения ред за определяне на данъчната основа по реда на чл.122, ал.2 ДОПК.

Предвид изложеното и при преценката на понятието за пазарната цена на спорните счетоводни услуги по смисъла на §1, т. 8 от ДР на ДОПК, то увеличението на данъчния резултат за 2015 г., 2016 г. и 2017 г. по ЗКПО е незаконосъобразно. Съгласно цитираната разпоредба, „пазарна цена“ е сумата без данъка върху добавената стойност и акцизите, която би била платена при същите условия **за идентична или сходна стока или услуга** по сделка между лица, които не са свързани.

Обстоятелството, че ревизираното лице според органите по приходите не е представило изисканите писмени анекси и писмени съглашения за промяната на цената на счетоводните услуги, не обосновава изводите на органите по приходите за отклонения от начисляването на приходи и наличието на основание по чл.122, ал. 1 ДОПК, нито данни за укрити приходи. Извод и облагане по особения ред на чл.122, ал. 2 ДОПК за определянето на данъчната основа, не може да бъде извършен без да се вземат предвид критериите за укрити приходи по чл.123 ДОПК. Ответникът е приел в решението си, че в хода на ревизията обективно са доказани предпоставките по смисъла на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК - данни за укрити приходи или доходи, обосноваващ прилагане особения ред за облагане съгласно чл. 122, ал. 2 от ДОПК и извършване на ревизия при особени случаи, в резултат на което и извода за законосъобразност на процесния РА в потвърдената и спорна пред съда част.

Нито органите по приходите нито ответникът в решението са обсъдили приложението на чл.123 ДОПК, озаглавен „Установяване на недеklarирани печалби или доходи“. Съгласно чл. 123, ал.1 ДОПК, в случаите по чл. 122, ал. 1 при определяне на основата по реда на чл. 122, ал. 2 се смята до доказване на противното, че е налице подлежаща на облагане с данъци печалба или доход, когато: 1. стойността на имуществото на лицето явно съществено превишава размера на декларираните приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране, получени от него; 2. направените разходи от лицето и от свързаните с него лица по § 1, т. 3, буква "а" от допълнителните разпоредби явно и съществено превишават размера на декларираните получени средства.

Такива данни нито са установявани, нито се твърдят по отношение на дружеството и свързани с него лица, като управителят му и свързани с него лица. **Както обосновано претендира жалбоподателя, няма данни за облагане по особения ред на чл.122 ДОПК. Това е така, тъй като няма данни за получени, но неотчетени приходи от клиентите, нито за явно и съществено превишение на имуществото в сравнение с декларираните доходи на дружеството или свързани с него физически лица - управителят на**

дружеството жалбоподател или свързани с него лица.

Недоказано е основанието по чл.122, ал.1 т. 2 ДОПК по отношение на жалбоподателя – данни за укрита приходи. Укрита приходи в логиката на чл.123, ал.1 ДОПК са получени, но неотчетени приходи, обективен критерий за получаването на приходите по разпоредбата е имуществото на лицето или свързани с него лица. Също тази норма изисква и отклонението да е съществено. Този елемент от състава на разпоредбата нито се твърди, нито е доказан, дори и само като се вземат предвид установеното за отклоненията от пазарните цени по заключението на вещото лице за 2016г. и 2017г. и следващите се разлики в корпоративния данък за внасяне - съответно за корпоративен данък 116,41 лв. и 21,82 лв. Посочените суми не могат да обосноват извод за съществено превишение на имуществото в сравнение с декларираното по принцип.

Предвид всичко изложено, жалбоподателят обори наличието на основанието по чл.122, ал.1 т. 2 вр. чл.123, ал.1 ДОПК – укрита приходи, и като такива не могат да се презюмират сумите, с които органите по приходите са извършили увеличение на декларирания финансов резултат за 2015 – 2017г. и установили допълнителни задължения по ЗКПО за корпоративен данък и съответните лихви.

На основание всичко изложено, не се доказва по делото нито наличие на основание по чл.122, ал.1, т.2 ДОПК във връзка с чл.123, ал.1 и ал.2 ДОПК за укрита приходи за 2015-2017г. обуславящи провеждането на ревизия на жалбоподателя по особения ред. На още по-малко основание е налице и хипотезата по т.4 от същата разпоредба.

Жалбата е изцяло основателна и съдът следва да постанови отмяната на РА в оспорената част.

Предвид изхода на делото и своевременно направено искане от жалбоподателя за присъждане на разноски и по списък, не е направено възражение за прекомерност на възнаграждението на адвоката, съдът следва да го уважи и присъди за разноски по делото на жалбоподателя общо сумата от 2 525,00 лв., от които 50 лв. за държавна такса, 975 лв. за адвокатско възнаграждение за процесуално представителство, посочено като платено в брой по договора за правна защита и съдействие - л. 136 от делото, и 1500 лв. депозит на вещо лице, внесен по делото и платен на вещото лице.

На основание изложеното и чл.160, ал.1 ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба [фирма] с ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт № Р-22228006384-091-001/25.04.2019 г., издаден от Р. Р. Б. на длъжност началник сектор, възложил ревизията и Е. И.- Г., главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, в частта му, потвърдена с Решение № 1550/12.09.2019 г. на директора на Дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика при Централно управление С. на Националната агенция по приходите, а именно:

- корпоративен данък за 2017г. в размер на 8 590,95лв. ведно със съответните лихви за забава, непосочени в решението на директора за изменение на

ревизионния акт

- за корпоративен данък от 24.04.2015г. до 31.12.2015г. корпоративен данък 868,65лв. и лихва 281,63лв., установени с ревизионния акт за 2016г., корпоративен данък 4 513,91 лв. и лихва 1005,68 лв., установени с ревизионния акт.

ОСЪЖДА Националната агенция по приходите чрез директора на Дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика при Централно управление С., да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК],и седалище С., сумата от 2 525,00 (две хиляди петстотин двадесет и пет) лева за разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: